

متن پرسش

با سلام و عرض ادب: آیا قیاس حالت قلبی با عمل فعلی درست است؟ سه مثال می زنم: ۱. دو دوست بخاطر محبتی ایمانی که بهم دارند بجای یک ساعت سه ساعت با هم ملاقات می کنند (البته برضایت هم) که یک ساعت زمان ملاقات کافی بوده است. ۲. شخصی چند بار بخش یک قسمت سریال مختار را می بیند. ۳. مومنی در حالتی قرار گرفته که دائم یاد خداست مثل ماه رمضان. ولی سه ساعت سریال می بیند ولی در تمام لحظات دیدن سریال اثرات معنوی یاد خدا را در خود احساس می کند. در هر سه مورد شخص نوعی اتلاف وقت انجام داده است ولی در هر سه مورد شخص حالت معنوی داشته است در سه ساعت با دوست ایمانی محبت معنوی داشته است. در چند باری که سریال مختار دیده محبت معنوی به امام حسین (ع) داشته و ذر ماه رمضان که سریال می دیده یاد خدا بوده است حال این سوال پیش می آید تداخل اون حالت معنوی با عمل اتلاف وقت، مشکلی در ثواب حالت معنوی ایجاد می کند؟ یعنی باعث می شود که ثواب کمتری داشته باشد یا اصلا ثواب نداشته باشد؟ و سوال کلی تر اصلا چنین قیاسی (مقایسه همزمان حالت معنوی با عمل فعلی) درست است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عمده؛ نیت فرد است که با رجوعِ إلی الله آن اعمال را انجام می دهد یا جهت اتلاف وقت و غفلت از عملی برتر. موفق باشید